

ناطق نوری: جفاین است که هیچ کس را به اندازه هاشمی اذیت نکردند؛ چرا؟

چهارشنبه ۲۲ دی ۱۳۹۵ | ۱۲ ربیع الثانی ۱۴۳۸ | ۱۱ ژانویه ۲۰۱۷

شرط وزارت نفت برای آغاز صادرات گاز به عراق؛ بازگشایی اعتبارات اسنادی

۱۳

سال سیزدهم | شماره ۲۵۴۱ | ۱۶ صفحه | قیمت ۱۰۰۰ تومان

- ۲ صندلی ریاست مجمع تشخیص به چه کسی می رسد
۸ عملکرد رسانه ملی پس از درگذشت آیت الله هاشمی؛ تجلیل دیر هنگام
۴ ترامپ داماد خود را به عنوان مشاور ارشد کاخ سفید منصوب کرد
۴ دولت خانوادگی!
کارشناسان بازار سرمایه مطرح کردند؛
۵ ۳ عامل طولانی شدن رکود در بورس
گزارش وزارت اقتصاد از موانع دستیابی به رشد پایدار؛
۳ بدهی دولت، تیغ دولبه

مهم ترین کارکردهای هاشمی

علی سرزمین - این روزها که با درگذشت هاشمی مقارن است مطالب زیادی در مورد شخصیت ایشان و خدماتشان گفته می شود. طبیعی است که منتقدان هم به احترام، زبان به انتقاد خواهند گشود ولی این به آن معنا نیست که ناگهان همه منتقدان تغییر رویه داده باشند.

چرا اینقدر دیر؟

دکتر صلاح الدین هرسنی - از همان لحظاتی که خبر درگذشت آیت الله هاشمی فسنجانی منتشر و رسانه های شد، واکنش هایی در قالب پیام تسلیت از همه گروه ها و تشکل های سیاسی به اعظام سیاست و خانواده معزی الیه ارسال شد.

ادامه در همین صفحه

تاکید بر اصلاحات ساختاری

ضیاء مصباح - نام هاشمی با یکی از مهم ترین رویدادها در تاریخ اقتصادی کشورمان گره خورده تا جایی که طرح معروف «تعدیل اقتصادی» - اصطلاحی که در پی انتخاب او به ریاست جمهوری رایج شد - همچنان در کشور هواداران و مخالفان فراوانی دارد.

این فکر متددا در میان ایرانیان دلسوز وطن قوت گرفت که دوران تب انقلابی در ایران پایان یافته و فردی برخاسته از درون «سرای اسلامی» می خواهد کشور را با انجام یک سلسله اصلاحات، به ویژه در عرصه اقتصادی، در مسیری تازه به حرکت وادارد.

در این مرحله فراتر از گروه های سیاسی معتقد به منافع ملی و نسبتا پویا، با بودن بسیاری افراد سلیم نفس، تحصیل کرده و وطن دوست، نهایت بی دقتی است اگر ادامه کوشش در این مسیر و استمرار توجه به این ضرورت و همت را با نبود هاشمی تضعیف شده بدانیم.

در آن زمان شماری از رسانه های غربی او را «بیسلیو» لقب دادند؛ ترکیبی از اسامی بیسمارک، صدراعظم پروس در قرن نوزدهم و کار دینال ریشلیو، صدراعظم فرانسه در قرن هفدهم. شماری دیگر از رسانه های غرب او را تنگ هسیانو پینگ ایران توصیف می کردند؛ دولتمردی که از پایان دهه ۱۹۷۰ میلادی به بعد توانست جمهوری خلق چین را از آشوب های مرگبار دوران انقلاب فرهنگی بیرون آورد و آن را به راهی بکشاند که ادامش را امروز می بینیم در حالی که هاشمی نه بیسمارک شد، نه ریشلیو و نه تنگ هسیانو پینگ و حتی به امیر کبیر که شخصیت مورد علاقه اش در تاریخ دو قرن اخیر ایران بود هم شباهتی نیافت.

ساختارهای حقوقی و سیاسی و بنیان های مکتبی که هاشمی در شکل گیری و استقرار آنها نقشی اساسی ایفا کرد، در برابر اصلاحات و اصلاح گران به شدت مقاومت کردند و چون این رویارویی را بی ثمر می دانست، به ممانعت روی آورد و با شکست کنار آمد. شخصیت خود او و خانواده اش و شایعات به این شکست دامن زد. با وجود این شکست، باید گفت نقش هاشمی فسنجانی به عنوان چهره ای که تلاش کرد به یک سلسله از کج روی های مصیبت بار در سیاسی کاری اقتصادی پایان دهد غیر قابل انکار است. از سال ۳۲ تا ۵۷، طیف های گوناگون سیاسی ایران به ویژه در جناح چپ علیه اقتصاد آزاد و همکاری با جهان از راه جذب سرمایه خارجی و بازرگانی بین المللی مبارزه می کردند. از دیدگاه همه این گرایش ها، اقتصاد ایران به عنوان تکیه گاه بورژوازی به شدت مورد انتقاد بود و در عوض الگوهای انقلابی جهان سومی (از مصر جمال عبدالناصر گرفته تا الجزایر حواری بومدین و کوبای فیدل کاسترو) به عنوان راه نجات از واپس ماندگی عرضه می شدند.

ادامه در همین صفحه

ادامه در همین صفحه

خانم سیرانوش ناوران و آقای رضابازی برون
در گذشت بانو عشرت پروین را تسلیت عرض می کنیم و در اندوهتان شریک هستیم.
کاتلم طباطبایی - حسن طباطبایی - شاهرخ اعتمادزاده
مهدی حری - ناصر صادقی - مسعود سلیمی

قدر دانی خانواده هاشمی از حضور میلیونی مردم وداع خود جوش با آیت الله

کارنامه اقتصادی هیچ دولتی را نمی توان فقط با دو عدد بررسی کرد ولی دو دوره ریاست جمهوری اکبر هاشمی فسنجانی، در دو شاخص اقتصادی رکورددار ۲۰ سال اخیر است؛ بیشترین تورم و بیشترین رشد اقتصادی. به روایت بانک جهانی دولت هاشمی در دومین سال دوره اول (۱۳۶۹) رشد تولید ناخالص داخلی را به حدود ۱۴ درصد رساند ولی این رشد ثباتی نداشت و در سال های بعد حتی منفی هم شد رقم تورم در سال سوم دوره دوم فسنجانی (۱۳۷۴) به ۴۹۷۴ درصد رسید که بالاترین رقم ثبت شده در تاریخ ایران است. یکی از اهداف برنامه پنج ساله توسعه در دوران هاشمی فسنجانی تکمیل شدن تورم بود در همان سال ۷۴ سیاست های تعدیل اقتصادی عملا متوقف شد.

کارنامه اقتصادی دوره هاشمی

جانبش سازندگی دولت های هاشمی با پروژه های بزرگ عمرانی مانند راه سازی، سد سازی، ساخت نیروگاه، توسعه فرودگاه ها و ساخت کارخانه های بزرگ صنعتی به یاد می آید بسیاری معتقدند اگر این دوره در اقتصاد بعد از جنگ نبود ایران امروز مثلا به جای صادرات برق، وارد کننده آن بود. عدما هم ریشه بی آبی در ایران امروز را به همان سد سازی نسبت می دهند. در عین حال بعضی از بزرگ ترین صنایع ایران در بخش دولتی و خصوصی در دوران سازندگی شکل گرفتند یا احیا شدند؛ از بخش معدن گرفته تا کارخانجات مواد غذایی، بعضی از بزرگ ترین شرکتهای صنعتی دوران بعد از انقلاب در همان سال ها تاسیس شدند یکی دیگر از ویژگی های اقتصادی دوران ریاست جمهوری هاشمی تدوین برنامه های اول و دوم توسعه خیلی فاصله گرفت. بعضی می گویند دولت های هاشمی به جای حرکت آهسته و پیوسته سعی داشت راه صدساله را یک شبیه طی کند، حتی جلوتر از برنامه توسعه و با سرعتی که ساختار اقتصادی ایران آمادگی اش را نداشت، حرکت کند. بعضی ویژگی های سیاست تعدیل اقتصادی محسوب می شود توسعه کم کردن تصدی دولت بر اقتصاد (مانند خصوصی سازی واقعی)، شناسایی و تکمیل کردن ارزش های آفرینشی نسبی قیمت ها افزایش اختیارات کارفرما در قراردادهای کار بود.

تاکید بر اصلاحات ساختاری

هدفها، در مقیاس بسیار وسیعی ناکام ماند. طی دوره ای کوتاه بعد از آغاز ریاست جمهوری مقاومت در صحنه سیاست ایران آغاز شد و شکاف روزافزون میان دو قطب پنهان کردنی نبود. بر پایه منطق برخاسته از ساختارهای حقوقی و سیاسی نظام هر گونه تعدیلی در سیاست های اقتصادی مخالفت شد، به ویژه از آن رو که این سیاست اصلاحی بر تعامل با خارج متکی بود زیرا پرویز در انجام اصلاحات اقتصادی مستلزم برقراری روابط عادی با جهان است؛ سیاستی که با جهان بینی نظام در تضاد کامل بود. در چنین فضایی، بسیاری از تلاش های تکنوکراسی اصلاح طلب به سنگ خورد و اصلاحات اقتصادی را متوقف کرد. دور دوم زمامداری او، در عرصه اقتصادی، در سردرگمی و

ادامه یادداشت

چرا اینقدر دیر؟

طبق سنت مالوف امروزی، بخش اعظم این پیام ها از سوی شبکه های مجازی و سپس صدا و سیما منتشر شد. این پیام ها همان گونه که از محتوای آن بر می آید، نه تصنعی بلکه واقعی و از سر صدق و خلوص نیت و مقرون به واقعیت بود. مهم تر آنکه حضور خود جوش و هوشمندانه مردم از لحظه انتشار خبر تا تشییع و تدفین نشان داد که او به همراه تفکر و منش سیاسی اش چه جایگاه بزرگی در سپهر سیاست ایران دارد و تا چه میزان از مقبولیت و مشروعیت برخوردار است. نکته درخور توجهی که از دید همگان پنهان نبود، آن بود که جدای از دوستداران و موافقان منش سیاسی آیت الله هاشمی، جریان های مخالف نیز فرصت یافتند مراتب ادای احترام و تسلیت خویش را بر بزرگان کشور و اهل بیت آن فقید ابراز دارند. باید گفت اگر چه ادای ارادت و ابراز تسلیت از سوی همه تشکل ها، جریان های سیاسی، کنشی مسوولانه، انسانی و اخلاقی بود، اما چرا این تکریم ها و ستایش ها بر سبیل ارادت هنگام حیات ایشان به ویژه این اواخر ابراز نشد و سوال بزرگ آنکه چرا اینقدر دیر؟ آن همه حملات و هجمه های دیروز با سوگواری و دلجویی امروز چه پیامی دارد؟ آیا این قسم از کنش ها و رفتارها به معنای آن نیست که ما نتوانستیم قدر بزرگان خود را هنگام حیات شان پاس داریم؟ شاید مرگ غیرهنگام آیت الله که این اواخر آماج تیر ملامت ها و حملات هدفمند از سوی مخالفانش بود، بتواند بر آن میراث مرد در یک که همان قدر شناسایی است پایان دهد و دیگر آن که احترام و بزرگداشت شود از مرگ او همانند میراث سترگش باعث شد تا ما از شمشیر ناپرخردانه هتاکی به جای نقد منصفانه در برابر سایر شایستگان و خادمان دلسوز ملت در سپهر عمومی سیاست ایران دست برداریم.

مدرس علوم سیاسی و روابط بین الملل

S.Harsani.k@gmail.com

www.jahanesanat.ir
سازمان آینه های روزنامه جهان صنعت
۰۲۱-۸۸۵۳۴۷۷۳
۰۲۱-۸۸۵۳۴۷۷۴
۰۲۱-۸۸۵۳۴۷۷۵